

Interpellációk nyomában Szállítás és tervteljesítés

A városi és a kerületi tanácsüléseken sok hasznos, közérdekű javaslat hangzik el. Az ülés napirendje után az interpellációk során egymásután kérnek szót a tanácsstagok, és városrésziük, valamint választóik közérdekű javaslatait tolmácsolják.

Tizenöt napon belül

Mi történik az elhangzott javaslatokkal? Ezzel a kérdéssel kerestük fel a szegedi városi tanács titkárságát. Közölték, hogy a tanácsörvény értelmében a tanácsstagoknak 15 napon belül választ kell adniuk, mi történik a javaslattal, hogyan intézik el azokat. Ez a munka elsősorban a tanács szakigazgatási osztályaira hárul. Igen bonyolult adminisztratív munkát jelent, hiszen ha egy tanácsstag olyan közérdekű javaslatot tesz, melynek elintézése valamelyik kerületi tanácsra vár, akkor a szakigazgatási osztály előbb a javaslatot a kerületi tanácshoz továbbítja, s az innen kapott választ juttatja el a tanácsstagnak.

Idén az alakuló tanácsüléseken kívül május 20-án és június 28-án tartott ülést a városi tanács. Az itt elhangzott javaslatokból lássunk néhányat. Engi József tanácsstag a május 20-i tanácsülésen kérte, hogy az Ifjú Gárda nevelőotthon közelében nyissanak fűszerárudát, mert a környék élelmiszer-ellátása nem biztosított.

A városi tanács kereskedelmi osztálya már május 29-én elküldte a választ, mely megnyugtató. A Szeged és Vidéke Földművelésügyi és Széregi út és az újszegedi állomás között fűszerárudát nyit, s ezzel megoldja a környék lakóinak élelmiszer-ellátását.

A kifogás után

Ugyanezen a tanácsülésen Gerebicz Béla tanácsstag a József Attila-telepre húsárudát kért. A kereskedelmi osztály elutasító választ juttatott el, azzal a megokolással, hogy a jelenlegi országos hússzállítás nem teszi indokoltá az új bolt létesítését. Popán Antalné pedig TÚZEP-bolt megnyitását javasolta, mert, ahogy elmond-

Válasz és intézkedés — A jó szódásüvegért — Aszfaltút Mihálytelekre — Étterem nyílik Petőfitelepen

ta, a lakosság nem tudja beszerezni mésszükségletét. A javaslatra a válasz a következő: Szegeden négy TÚZEP-telep — a Csongrádi sugárút, a Bécsi körúti, a Molnár utcai és az újszegedi — hoz forgalomba meszet, ezenkívül a két nagy TÚZEP-telep, a rókusi és a Tiszapályaudvari, s így mindenki városrészében szerezheti be a meszet.

Engi József tanácsstag kifogásolta a szikvizesüveg tisztaságát. Szóval tette azt is, hogy a szifonfejek rosszok. A városi tanács ipari osztálya válaszelevelében a következőket közölte. Az osztály idén, május 14-én — tehát még a tanácsülés előtt — felhívta az Anna Gyógy- és Szikvízüzetet, hogy a szikvizesüveg szifonfejét rendszeresen javítsa.

A tanácsülés után, Engi József javaslatára, újabb intézkedés született. Május végén a szikvízüzet a sajtó útján felhívta a fogyasztókat, hogy az üvegek jelöljék meg, milyen hibája van a szifonfejnek. A kereskedelmi osztály pedig az üvegek és a vendéglátóipari dolgozók figyelmét hívta fel, s a rossz üvegeket fordítva helyezték vissza a ládába. A tanácsülés után az ipari osztály úgy intézkedett, hogy a korábbi egy munkás helyett kettő javítsa a szódásüvegeket.

A vállalat nem követte tette

Dunai József tanácsstag cukrászdát kért Petőfitelepre. A kereskedelmi osztály válaszelevelében közölte, hogy a 23-as utcában a Szegedi Vendéglátóipari Vállalat rövidesen éttermet nyit, melynek lesz cukrászda részlege is. Addig is, míg ez meg nem valósul, a most elkészült

modern perembolt forgalomhoz friss cukrászsüteményeket és üdítő italokat. Sári János a tanácsülésen a Thököly út felújítását sürgette. Az építési és közlekedési osztály 15 napon belül közölte a tanácsstagnak, hogy az I. kerületi tanács 1964-es felújítási tervében szerepelt Thököly út korszerűsítése. Nagy Sándor az interpellációk során Petőfitelepre kért nyilvános telefonállomást. Az építési és közlekedési osztály közölte, hogy kérésre teljesült, a Csap és a Gábor Áron utcai autóbusz-végállomáshoz, valamint az Algyői út 33. számú házhoz építettek nyilvános telefonállomást.

Börcsök Antal tanácsstag a Mihálytelekre vezető út korszerűsítését, valamint a városrész vízellátása megjavításának fontosságát tette szóvá. Az építési és közlekedési osztály a III. kerületi tanács jelentése alapján a következő választ küldte: a KPM Közüti Igazgatóság idén a Mihálytelekre vezető makadámutat aszfaltra cserélte ki. A vízellátás javításával kapcsolatban is megfelelő választ kapott a tanácsstag. A III. kerületi tanács ugyanis idén nagy teljesítményű kutat fúratott Mihályteleken. Erre közirányított építettek, s ez látja el a környéki orvosi rendelőt, valamint a bölcsődét. A vízhálózatot valóban nem bővítették, a III. kerületi tanács végrehajtó bizottságának határozata szerint ugyanis csak ott építenek vízhálózatot, ahol a lakosság társadalmi munkával kiadja a csőfektetéshez szükséges árkot.

A Mihálytelekiek ezt váltalták is, de úgy látszik a tanácsstag nem szervezte meg az akciót, s ezért nincs víz még az ígért helyeken.

Már az ősz üzenget

Ismétlődő esőzés és lehűlés

A Meteorológiai Intézet központi előrejelző osztályán tájékoztatásul közölték, hogy a légtömegek ütközése a hűvös óceáni levegő térdhódítására vezetett, sőt már a mediterrán ciklon áramoltatta

levegő is hűvösre vált. Mivel a frontok igen lassan mozognak, ismétlődő esőzésekre kell számítani. Valószínűnek látszik, hogy az eddig csendes északi, északkeleti szél vasárnapra megélénkül. A maximumok vasárnap előreláthatólag 16–20 fok körül alakulnak ki. Az időjárási fordulat most már valószínűleg búcsúznak kell az igazi nyári időtől, s a hűvös szelekkel, esőekkel már az ősz üzenget.

Tiszt- és tiszthelyettes-avatás

Első alkalommal rendeztek tiszt- és tiszthelyettes-avatást Szolnokon, a Kilián György repülőtiszti iskolában. Az ünnepségen megjelent Czinege Lajos vezérrezdes, honvédelmi miniszter, az MSZMP Politikai Bizottságának póttagja, Kaszás Ferenc vezérőrnagy, miniszterhelyettes és a honvédelmi minisztérium több vezető beosztású munkatársa. Ott voltak a megye és város vezetői és a csapatzászlót adományozó üzem, a Tisza menti Vegyiművek dolgozóinak képviselői. Részt vettek az avató ünnepségen a társaság testületének képviselői, valamint az új tiszt- és tiszthelyettesek szülei, hozzátartozói is.

A honvédelmi miniszter parancsának felolvasása után Brassói Tivadar alezredes, az iskola parancsnoka mondott beszédet. Az ünnepség az új tiszt- és tiszthelyettesek egységeinek díszmenetével ért véget.

Az avatást követő díszben-den Czinege Lajos honvédel-

A népgazdasági célok szolgálatában

Szegeden befejezte munkáját az országos vegyészkonferencia

Miután szombaton délután sor került a C-szekció 45-ik előadására is, a tudományegyetem Béke-épületének tantermében ünnepélyes körök között véget ért a háromnapos szegedi vegyészkonferencia. Tegnap egybeként összesen 38 előadást tartottak, melyek közül gyakorlati szempontból a benzín és a földgáz hasznosítási lehetőségeivel, valamint a vegyipari technológiák fejlesztésével kapcsolatos előadások tarthatnak számot érdeklődésre. A konferencia híven tükrözte a magyar szerves kémia sikereit az elmúlt években, különösen az elvi kutatások mind szorosabb összehangolását a gyakorlattal, a vegyiparral. Igen sok tudományos eredményt tettek közzé például a gyógyszerészet köréből, pénteken, a második napon pedig 11 cukorkémiai előadás hangzott el. De a »hagyományos« ágak mellett szót kaptak a műanyagok

előállításának és a perokémia problémáinak. Köztudomású, hogy az iparfejlesztés távlati terveiben milyen fontos szerepet töltenek be a szervesvegypari beruházások. Eppen ezért öröndetes, hogy a magyar vegyipar szakemberei egyre inkább a célkitűzések végrehajtásának elméleti és gyakorlati megvalósításával foglalkoznak. Érdekes és mindenképpen figyelemre méltó, hogy a szegedi vegyészkonferencián a tudományág nemzetközileg is elismert hazai szaktekin-télyei mellett igen nagy számmal jelentkezték a fiatal tudósgeneráció tagjai. Számukra ez a konferencia kiváló lehetőséget adott, hogy befejezett kutatásaik eredményét nyilvánosságra hozzák, és így munkájuk előadás formájában is megállja helyét. Az érdeklődésre jellemző, hogy a három csoportban előhangzott mintegy 130 előadás csupán egy része volt an-

Az idén a szokottnál több szó esik az újságokban, hivatalos megnyilatkozásokban a vasút munkájáról, problémáiról. Nem is olyan régen még arról cikkeztek az újságok, melyik üzem rakja késedelmesen ki, vagy be a vasúti kocsikat és ezzel hátráltatja az ország egészének a vérkeringését. Felhívások hangzottak el, hogy a szállítótó vállalatok folyamatosan végezzék a rakodást, szombaton és vasárnap is vegyék igénybe a rendelkezésükre álló vasúti kocsikat. Az újságok rendszeresen beszámoltak a szombati, vasárnapi rakodás eredményeiről, arról, hogy mennyire vált közüggé a vasút munkájának segítése. Az augusztus 20-i kettős ünnep után megjelenő lapok címeiben is kiemelték, a két nap alatt több mint 26 ezer vagon árut raktak ki.

Sokak számára érthetetlennek tűnik talán, hogy a vasút munkája ennire előtérbe került, s keresik az okot, a magyarázatot, hogy miért vált közüggé a vasúti áruszállítás?

Talán furcsának tűnik, ha most, amikor már csak rövid idő választ el bennünket az újabb téltől, amikor az emberek igyekeznek beszerezni a tüzelőt, előkerülnek és a tisztítóba vándorolnak a felöltők, a télikabátok, egy pillanatra mégis a múlt tölre emlékeztetnek, a zord napokra, amelyek mindannyiunk számára sok kellemetlen percet okoztak. Amikor visszaidézem a múlt töl emlékeit, azt szeretném hangsúlyozni, hogy ami számunkra könnyen szálló emlék maradt, az a vasút dolgozóira csak hosszú hónapok kemény munkájával megoldható feladatokat hárított. Az egész ország előrehaladása, meghatározott céljaink, terveink valóra váltása múlik azon, hogy időben érkez-e a nyersanyag gyárakba, a téglák, a cement az építkezésekre, a mezőgazdasági termény a feldolgozó üzemekbe, a rak-
tárakba? — Minden évben így van ez — mondhatja bárki — s tegyük hozzá igaz van. Akkor mégis miért került ennyire előtérbe a vasút munkája az idei évben?

Csak akkor lehet helyesen válaszolni a kérdésre, ha röviden visszapiantunk az előbb már említett té néhány közvetlen és közvetett következményére. Az általában meg szokottnál nagyobb hideg és tartósan zord időjárás törvényszerűen növelte a vasút energia fogyasztását. A rendelkezésre álló készletek vi-

szont korlátozottak voltak, s így a vasút is csupán a legfontosabb árut, az élelmiszereket és az alapvető nyersanyagokat tudta szállítani. Így már ebben az időszakban hatalmas, több millió tonnát kitevő árukészletek halmozódtak fel a külföldi gyárak raktáraiban, a kőbányákban, az építőanyagokat előállító üzemekben. A felhalmozódott készletek szállítása már önmagában is olyan feladat volt, amelyet a normál szükségletek kielégítésére egy időben kellett el látnia.

A vasút dolgozóinak helyettesítését mi sem bizonyítja jobban, mint az az egyetlen tény, hogy a második negyedévben az egyéb feladatok ellátása mellett, a felhalmozódott készletek több mint hetven százalékát a rendeltetési helyre szállították. Hogy nem az egészet, az nemcsak rajtuk múlt, hanem azoknak a közvetett hatásoknak, amelyek ugyancsak a rendkívüli tél következményei közé tartoznak, és ismét csak növelték a vasút iránt támasztott követelményeket. Milyen közvetett hatások érvényesültek? Csupán a legjelentősebbek közül emelünk ki néhányat.

Az év eleji energiakorlátozások, a szállítási zavarok természetesen visszavetették az ipari üzemek munkáját is. Így érthető, hogy a második negyedévben minden üzemben, ahol elmaradás keletkezett, azzal a megfogalmazott szándékkal kezdtek munkához, hogy pótolják a kiesést. S iparunk dolgozói nagyrészt eleget is tettek vállalásaiknak, amit tükröz a félévi tervteljesítés, amelyből kitűnik, hogy csupán néhány szálalékkal maradtunk el céljaink megvalósításában.

Csak néhány napja ünnepeztük bányászainkat, akik a terven felül vállalt egymillió tonna szénből eddig hetszáz ezer tonnát bocsátottak az ország rendelkezésére. Ahhoz, hogy ez a szénmennyiség eljusson a lakossághoz, az ipari üzemekbe, ismét csak a vasutasoknak kell többet dolgozniuk. Így tehát az ipar törekvései, a tervmaradások behozása, a szénbányászat tervteljesítése mind mind olyan tényező, amely újabb igényeket támaszt a vasúttal szemben. Nagyrészt ennek tudható be, hogy a MÁV már május hónapban a múlt évi őszi csúcsgazdálkodási szintjének megfelelő szállítást bonyolított le. És ebben az esetben a csúcsgazdálkodási követelmények nem korlátozódnak néhány hónapra, mint általában az őszi csúcsgazdálkodás idején, hanem gyakorlatilag kiterjednek az egész évre. Sőt, mi több, a most következő és szokásos őszi csúcsgazdálkodás tulajdonképpen a már kialakult csúcshint föltött további igényeket támaszt a vasút dolgozóival szemben.

Nyugodtan mondhatjuk tehát, hogy a rendkívüli tél rendkívüli követelményeket támaszt egész évben a vasúttal szemben. A rendkívüli követelményekből viszont következmények hárulnak az ipari üzemek vezetőire, mun-

kásaira is. A vasúti közlekedés zavartalansága érdekében kell vállalni azt a kényelmetlenséget, hogy szombaton és vasárnap is be, illetve kirakják a vasúti kocsikat. Így vállalatnak részt a feladatok megoldásában azok a termelőüzemek is, amelyek ugyancsak szállítók a vasúton. Segíthetik a vasutasok munkáját azzal, hogy nem veszik szünetlenül hosszú ideig igénybe a kocsikat. Hogy mennyire nem közömbös, annak bizonyítására csupán egyetlen számot említek: a kocsiforduló időnek több mint ötven százalékát teszi ki a rakodóhelyeken való várakozás. Vagyis, ha a szállító üzemek megértik a vasút dolgozóinak gondját, gyorsan visszaadják a forgalomnak a kocsikat, ezzel tulajdonképpen relatív értelemben növelik a vasút kocsiparkját, szállítóképességét.

S a vasút megnövekedett feladatai, a tervezettnél magasabb szállítási színvonal természetesen követelménye, hogy nagyobb a mozdonyok, vasúti kocsik, pályák igénybe vétele. Mindez együtt jár a javítási munka növelésével. Ehhez ismét csak több anyag, alkatrész szükséges. Itt tehát részt vállalhatnak a vasút munkájában a kohászok a terven felül gyártott anyagokkal, kerekabroncsokkal. De részt vállalhatnak a vasút feladatainak megoldásában a javításhoz szükséges alkatrészeket előállító üzemek, esetleg úgy is, hogy a szocialista brigádok terven felül vállalkozással növelik a vasút részére gyártott alkatrészek, berendezések mennyiségét. Ezeket a területeken is csak úgy, mint a vasutas dolgozók körében, a munkaverseny egyik célja lehet a helyi feladatokon kívül a vasút munkájának segítése.

Az elmondottak talán érthetővé teszik mindenki számára, hogy az idei évben miért került ennyire előtérbe a vasúti szállítás. Minden ember előtt világos, hogy a vasút olyan üzem, amelynek jó vagy rossz munkája kihat az ország egészére. A késedelmes szállítás visszaveteti egész iparágak munkáját, s ezért hangsúlyozzák a vasút dolgozói, hogy feladataik ellátása az idei évben nemcsak az ő sajátos feladatuk, hanem közügy. Amikor segítséget kérnek, problémáikat a nyilvánosság elé tárják, nem közös érdeket szolgálnak, nem saját munkájukat akarják könnyebbé tenni, hanem a népgazdaság egésze érdekében igyekeznek összefogni a társadalom erőit. Ezért szentel a sajtó is nagyobb teret az idei évben a vasút munkájának, s nem azért, mert vasutasaink rosszabbul dolgoznak, mint a korábbi évek bármelyikében. A szállítási feladatok ellenben már tervezetten is nagyobbak, mint a korábbi években voltak, s ezt még tetézi a rendkívüli tél minden következménye.

KONNER JÁNOS

Hétfőn az I., kedden az V. és VI. békekölcsönt sorsolják

Az Országos Takarékpénztár szeptember 9-én és 10-én rendezi meg az I., az V. és a VI. békekölcsönt 1963. második félévi húzását az OTP Nádor utca 15. szám alatti művelődési termében.

Hétfőn délután két órai kezdettel az I. békekölcsönt sorsolják. Ezen a húzáson 110 000 kötvényre 20,5 millió forint jut nyeresemény és törlesztés formájában. Kedden délelőtt 10 órakor kezdődnek

a húzások. Az V. békekölcsönből 175 000 kötvényre 35,5 millió forintot, a VI. békekölcsönre pedig 227 000 kötvényre 52,9 millió forintot sorsolnak.

A kétnapos húzáson tehát a három békekölcsönből összesen 512 000 kötvényre 108,9 millió forintot sorsolnak ki nyeresemény és törlesztés formájában. A kisorsolt kötvények beváltását szeptember 16-án kezdik meg.

F. K.